

Sygn. akt: V ACo 26/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2020r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Irena Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2020r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela D. G.

z udziałem dłużnika Klubu (...)w R.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

1.nadać klauzulę wykonalności wyrokowi (...) Sądu Polubownego (...) wydanemu w dniu 8 lipca 2019r. przeciwko Klubowi (...) w R. o sygnaturze akt SP-66/18,

2.zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 437zł (czterysta trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt V ACo 26/19

UZASADNIENIE

Wierzyciel D. G. złożył wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku (...) Sądu Polubownego (...) wydanego w dniu 8 lipca 2019r. , o sygnaturze akt SP-66/18 ; powołał się na wyrok sądu polubownego dołączony do akt sprawy oraz na zapis na sąd polubowny o charakterze dokumentu urzędowego.

Przedmiotowym wyrokiem, wydanym przez Sąd Arbitrażowy w oparciu o zapis na sąd polubowny wynikający z kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z dnia 1 lipca 2017 r. w pkt 1 zasądzono od pozwanego Klubu (...)w R. na rzecz powoda D. G. kwotę 37.200,00 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 3.100,00 od dnia 11 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.100,00 od dnia 11 września do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.446,67 od dnia 11 października 2018r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 29.553,33 od dnia 6 listopada 2018r. do dnia zapłaty, zaś w pkt 2 zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.160,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Dłużnikowi doręczono przedmiotowy wniosek w dniu 5 grudnia 2019r. i wezwano go do ustosunkowania się względem jego treści w terminie 14 dni. (k.32-33 akt). Mimo upływu określonego terminu dłużnik nie zajął żadnego stanowiska w tej sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek jest zasadny.

Sąd stwierdza wykonalność wyroku sądu polubownego, nadającego się do wykonania w drodze egzekucji, nadając mu klauzulę wykonalności. Wyrok sądu polubownego, którego wykonalność została stwierdzona, jest tytułem wykonawczym (art. 1214 § 2 k.p.c.).

Odmowa stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może nastąpić jedynie w dwóch wypadkach:

1. jeżeli według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego;
2. uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Pierwszy z wymienionych przypadków stanowi o tzw. niezdatności arbitrażowej. Chodzi tu o takie kategorie spraw, które ze względu na swój przedmiot nie mogą podlegać kognicji orzecznictwa polubownego. Wyłączenia te muszą wynikać z ustawy. Z mocy art. 1157 k.p.c. strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe lub spory o prawa niemajątkowe - mogące być przedmiotem ugody sądowej, z wyjątkiem spraw o alimenty. Drugi z przypadków wymaga by Sąd dokonał oceny zgodności wyroku z zasadami porządku prawnego, do których zaliczyć należy normy konstytucyjne oraz naczelne normy w poszczególnych dziedzinach prawa.

Sąd państwowy ogranicza przy tym swą kontrolę do tego, co wynika z samej tylko treści akt sądu arbitrażowego oraz treści wyroku lub ugody. Nie bada on innych kwestii, w szczególności zasadności rozstrzygnięcia i kwestii formalnych dotyczących przebiegu postępowania arbitrażowego. Postanowienie o uznaniu lub stwierdzeniu wykonalności zapada na posiedzeniu niejawnym i sąd nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego (por. T. Ereciński, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. T. Erecińskiego, wyd. 2009 LexisNexis).

W postępowaniu arbitrażowym, do którego odnosi się wniosek wierzyciela, roszczenie powoda wynikało z kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z dnia 1 lipca 2017 r. Na mocy tego kontraktu zawodnik zobowiązał się w okresie od dnia 1 lipca 2017r. do dnia 30 czerwca 2019r. do profesjonalnego uprawiania piłki nożnej w barwach pozwanego Klubu oraz przyjął na siebie m.in. obowiązek poddawania się regularnym badaniom lekarskim, powstrzymywania się od zachowań, które w jakikolwiek sposób mogłyby wpływać negatywnie na wykonywanie przez niego obowiązków wynikających z kontaktu, zobowiązał się do dbania o dobre imię Klubu, do uczestnictwa we wszelkich akcjach promocyjnych i reklamowych, nagraniach telewizyjnych, wywiadach radiowych i innych wydarzeniach organizowanych lub wskazanych przez Klub a nadto używać ubiorów oraz obuwia sportowego firmy, z którą Klub ma zawartą umowę sponsorską (§2 kontraktu). Pozwany Klub zobowiązał się do terminowej zapłaty na rzecz zawodnika wynagrodzenia wyszczególnionego w §3 kontraktu Zapłata miała następować z dołu do dnia 10 następnego miesiąca. Wynagrodzenie piłkarza w sezonie 2018/2019 (tj. od dnia 1 lipca 2018r. do dnia 30 czerwca 2019r.) określone zostało na kwotę 3.100 zł miesięcznie. Jak wynika z akt postępowania przed sądem polubownym pozwany Klub nie zapłacił zawodnikowi wynagrodzenia za miesiące lipiec i sierpień 2018r. oraz za 14 dni września 2018r. Pismem z dnia 12 września 2018r. zawodnik złożył klubowi oświadczenie o rozwiązaniu kontraktu- z winy Klubu. Klub nie odwołał się od tego oświadczenia ani też nie wszczynał wobec zawodnika czynności dyscyplinarnych, nie podjął także żadnych czynności mających na celu rozwiązanie kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z winy zawodnika. Zgodnie z art.10 ust.5 uchwały nr III/54 zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej „ Minimalne wymagania dla standardowych kontraktów zawodników w sektorze zawodowej piłki nożnej” - Klub w wypadku rozwiązania kontraktu z przyczyn leżących po jego stronie jest zobowiązany do zapłaty zawodnikowi utraconego przez niego wynagrodzenia należnego za ten okres, na który został zawarty kontrakt, pomniejszonego o dochody uzyskane przez zawodnika z uprawiania piłki nożnej w innym klubie. Pozwany nie wykazał, aby powód uzyskiwał dochód z tytułu uprawiania piłki nożnej w innym klubie piłkarskim. Sąd Apelacyjny zważy, że powód domaga się od pozwanego świadczeń wynikających z kontraktu, a to oznacza, że nie została wyłączona kognicja sądu polubownego.

Sąd Apelacyjny nie znalazł też podstaw do przyjęcia, iż wykonanie wyroku sądu polubownego prowadziłyby do naruszenia jakiegokolwiek zasady klauzuli porządku publicznego.

W tej sytuacji brak podstaw do odmowy stwierdzenia wykonalności wyroku (...) Sądu Polubownego (...)wydanego w dniu 8 lipca 2019r. przeciwko Klubowi (...)w R. o sygnaturze akt SP-66/18 - zgodnie z wnioskiem i dlatego nadano temu wyrokowi klauzulę wykonalności na podstawie art. 1214 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 13 § k.p.c. obciążając nimi dłużnika, który został zobowiązany do zwrotu poniesionych przez wierzyciela kosztów w wysokości 437 zł, na które złożyły się opłata od wniosku

w wysokości 300 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 120 zł i opłata skarbową w wysokości 17 zł.